

1º MAYO

CNT
AIT

**CONTRA VIENTO
Y MAREA**

ACTES MATÍ

11,30 h TROBADA ANARCOSINDICALISTA I LLIBERTÀRIA
Plaça dels Àngels (MACBA)

Amb intervencions de **companys de CNT-AIT** i de **col·lectius llibertaris** sobre:
precarietat laboral • repressió sindical • violència de gènere • sistema carcerari i suport a presos • okupació-desallotjaments-gentrificació-desnonaments • repressió i control social • solidaritat amb presos anarquistes en vaga de fam a Xile i amb la lluita de les dones Kurdes • recordatori centenari Kropotkin

Parades i distris • Amenització poètica i musical: «Bicentos» y «Terrace for Peace»

ACTES TARDA

14,00 h DINAR VEGÀ I MIXT
Plaça dels Àngels (MACBA)

18,00 h Anirem a la **MANIFESTACIÓ LLIBERTÀRIA**
Mercat de Sant Antoni

1er Maig

CONTRA VENT I MAREA

2021

Quan sents els contertulians i els presentadors de televisió, els periodistes submisos comprats pel Capital, els partits polítics del Poder i l'oposició parlar dels antisistema, aquesta púrria que caldria reprimir i empresonar, parlen de nosaltres, anarcosindicalistes, i d'altres que no els segueixen el joc.

La pregunta, veient la societat en què ens ha tocat viure, és aquesta: es pot ser una altra cosa a part d'antisistema? Perquè, per a ells, el Sistema és posar-se sous de 8.000 euros al mes, desmantellar la sanitat pública perquè vagis a la privada si no et vols morir abans d'hora o arruïnar la qualitat de vida, posar el preu de l'habitatge pels núvols i, alhora, fomentar salaris de misèria que et condemnen a estar sota risc de desnonament, fabricar presons que són centres d'extermini i omplir-les amb les persones de sempre, les de sota. Sistema també és anunciar a bombo i platerets un salari mínim vital que no arriba a cobrir les necessitats mínimes, que després no arriba al 10% de la població a causa de la immensa quantitat d'entrebancs burocràtics i que centenars de milers de persones es vegin abocades a les anomenades cues de la fam.

Això ja és la humiliació total. N'hi ha que es posen a la cua a les deu del vespre perquè els posin alguna cosa al cistell a les deu del matí. Pel que sembla, amb tots els seus mitjans, l'Estat i el seu sistema capitalista encara no han trobat la manera de repartir aliments, quan qualsevol societat autogestionada trobaria solucions més efectives. Sistema és, també, que les empreses més grans del món s'estalviïn impostos evadint-los a paradisos fiscals mentre treballadors/ores i pensionistes són espremuts/udes per mitjà del pagament de l'IRPF i d'altres impostos que sempre atrapen qui té una mísera nòmina. Sistema, per acabar, és no fer res que eviti la destrucció del planeta quan cada dos anys «els elegits» es reuneixen en inútils cimedes del clima en què no solucionen res i que tan sols serveixen perquè dos o tres mil delegats facin turisme.

Davant tant de desvergonyiment, com volen que no siguem antisistema? El sùmmum va arribar quan van confinar tota la població, com si el país fos una presó gegant. Durant mesos van tancar la classe treballadora i precària, forçant-la a malviure en habitatges esquistats de 30 metres quadrats mentre els ricatxos se saltaven el setge per arribar a les segones residències. Un confinament ben diferents: els uns compartien un minipis i dormien en lliteres, mentre que els altres el van passar al seu xalet, amb jardí, barbacoa i piscina. Alguns, que també tenien gimnàs i pista de tennis, van exigir al servei que es traslladés amb ells perquè no els faltés res.

Quan els/les anarcosindicalistes cridem «mort a l'Estat», què reivindicuem? En realitat, l'Estat no és més que una paraula, nosaltres anem en contra d'aquesta estructura jeràrquica creada per la burgesia i el sistema capitalista perquè no canviï res, ja els va bé tal com estan les coses. Es comença adoctrinant la quitxalla a l'escola, inculcant-los obediència i extirpant la rebel·lia de la ment. Després es tracta que tota la població accepti que la propietat és intocable, amb el tòpic rebregat que «sempre hi ha hagut rics i pobres». Aquesta civilització va posar límits a camps i mars, es va apropiat l'espai aeri i va inventar el paper moneda perquè fos més fàcil acumular riquesa i perquè no canviés res, així estarà sempre en mans d'una minoria en detriment de qui la produïm. Si no ho acceptes i et passes de la ratlla protestant, la classe capitalista té al seu servei militars i policies, aquests torturadors que reparteixen a tort i a dret. I també té les presons, centres d'extermi on els seus funcionaris són psicòpates que es diverteixen apallissant i humiliant els interns en el dia a dia.

Si no ens organitzem, continuarem amb aquests treballs precaris en què el salari no arriba ni per al menjar i que creen una nova classe social: la classe treballadora sota el llindar de la pobresa. En el món capitalista, on ens ha tocat viure, les crisis arriben per falta de consum. Hi ha un excés de producció, la majoria supèrflua, que la població no arriba a absorbir, això comporta el tancament d'empreses i el seu trasllat a països on la producció és més barata per obtenir més beneficis. Tanta aberració és conseqüència d'aquesta forma de vida inhumana : com més es consumeix, més es contamina, i això porta a la destrucció del planeta. Hi ha diversos exemples, com els milers de vols «low-cost» que transporten el nauseabund turisme de borratxera o les ciutats on milions de persones viuen amuntegades en sarcòfags de formigó.

Davant de tot això, des de CNT-AIT Catalunya apostem per l'autogestió dels mitjans de producció i el control de la presa de decisions al nostre lloc de treball i en les nostres vides per posar fi a tanta misèria i explotació.

Però fins aquell dia, no ens conformem amb les engrunes que ens ofereix el sistema perquè mirem cap a una altra banda, continuarem lluitant per millorar les nostres condicions als centres de treball, per un salari mínim garantit de 1200 € per a totes les persones que no puguin o no les deixin accedir a un lloc de treball, per més mesures de conciliació laboral/familiar, perquè cada conflicte sindical sigui l'últim. En definitiva, per obtenir millors condicions de vida per a la classe treballadora i garantir alhora l'accés a les necessitats més bàsiques. I per aconseguir-ho ens dotem de la nostra millor arma: la solidaritat. Basant-nos en aquesta, hem de buscar els/les

nostres iguals, organitzar-nos, plantar cara als explotadors i lluita CONTRA VENT I MAREA.

CNT-AIT CATALUNYA

1º de Mayo

Contra viento y marea

2021

Cuando oyes a lxs contertulixs y presentadorxs de televisión, lxs periodistas sumisxs compradxs por el Capital, los partidos políticos del Poder y la oposición hablar de los anti-sistema, esa chusma a la que habría que reprimir y encarcelar, hablan de nosotrxs, lxs anarcosindicalistas y de otrxs muchxs que no les siguen el juego.

La pregunta, viendo la sociedad en la que nos toca vivir es ¿se puede ser otra cosa que no sea antisistema? Porque para ellxs Sistema es ponerse sueldos de diputado de 8.000 euros/mes, desmantelar la sanidad pública para que vayas a la privada si no quieres morirte antes de tiempo o arruinar tu calidad de vida, poner el precio de la vivienda por las nubes fomentando salarios de miseria que te condenan a estar bajo riesgo de desahucio, fabricar cárceles que son centros de exterminio y llenarlas con lxs de siempre, lxs de abajo. Sistema también es

anunciar a bombo y platillo el Salario Mínimo Vital que no llega a cubrir las necesidades mínimas y que luego no llegue al 10% de la población debido a la inmensa cantidad de trabas burocráticas, que cientos de miles de ciudadanxs se vean abocadxs a las llamadas colas del hambre.

Esa ya es la humillación total. Hay quienes se ponen en la cola a las diez de la noche para que les pongan algo en la cesta a las diez de la mañana. Al parecer, con todos sus medios, el Estado y su sistema capitalista no han encontrado aún la forma de repartir alimentos, cuando cualquier sociedad autogestionada encontraría soluciones más efectivas. Sistema, además, es que las empresas más grandes del mundo se ahorren impuestos evadiéndolos a paraísos fiscales mientras trabajadorxs y pensionistas son esquilmadxs a través del pago del IRPF y otros impuestos que siempre pillan a lxs que tienen una mísera nómina. Sistema, para finalizar, es no hacer nada que evite la destrucción del planeta cuando cada dos años «lxs elegidxs» se reúnen en inútiles cumbres del clima en las que no arreglan nada y sólo sirven para que dos o tres mil delegados hagan turismo.

Ante tanta desfachatez, ¿cómo no vamos a ser antisistema? El colmo llegó cuando confinaron a toda la población, como si el país fuera una cárcel gigante. Durante meses, encerraron a la clase trabajadora y precaria forzándoles a malvivir en infraviviendas de 30 metros mientras lxs ricachxs se saltaban el cerco para llegar a sus segundas residencias. Qué confinamiento tan distinto. Unxs compartiendo un mini piso y durmiendo en literas, mientras que otrxs, saltándose el cerco, lo pasaron en su chalé, con jardín, barbacoa y piscina. Algunxs, hasta con gimnasio y pista de tenis, exigieron al servicio que se trasladaran con ellos para que no les faltara nada.

Cuando lxs anarcosindicalistas gritamos «muerte al Estado», ¿qué reivindicamos? En realidad, el Estado no es más que una palabra, nosotrxs vamos contra esa estructura jerárquica creada por la burguesía y el sistema capitalista para que nada cambie, pues ya les va bien así. Se comienza adoctrinando al niñx en la escuela, inculcándole obediencia y extirpando de su mente la rebeldía. Luego se trata de que toda la población acepte que la propiedad es intocable, con la manida frase «siempre hubo ricxs y pobres». Esta civilización puso cerco a los campos, límites a los mares, se apropió del espacio aéreo e inventó el papel moneda para que acumular riqueza fuera más fácil y para que nada cambie, así siempre estará en manos de una minoría en detrimento de quienes la producimos. Si no lo aceptas y te pasas de la raya protestando, ahí están militares y policía, esxs torturadorxs que reparten a diestro y siniestro. Después las cárceles, esos centros de exterminio donde sus funcionarixs son psicópatas que disfrutan apaleando y humillando al internx en el día a día.

De no organizarnos, continuaremos con esos trabajos precarios donde el salario no alcanza ni

para comida, creando una nueva clase social: clase trabajadora bajo el umbral de la pobreza. En el mundo capitalista, donde nos ha tocado vivir, las crisis llegan por la falta de consumo. Hay un exceso de producción, la mayoría superflua, que la población no llega a absorber, eso trae consigo el cierre de empresas y su traslado a países donde la producción es más barata para obtener más beneficios. Tanta aberración es consecuencia de esta forma de vida inhumana: cuanto más se consume más se contamina y eso lleva a la destrucción del planeta. Hay varios ejemplos, como esos miles de vuelos «low-cost» que transporta al nauseabundo turismo de borrachera o esas ciudades donde millones de personas viven hacinadas en sarcófagos de hormigón.

Ante todo esto, desde CNT-AIT Catalunya apostamos por la autogestión de los medios de producción y el control de la toma de decisiones en nuestro lugar de trabajo y en nuestras vidas para poner fin a tanta miseria y explotación. Pero hasta que llegue ese día, no nos conformamos con las migajas que nos ofrece el Sistema para mirar hacia otro lado. Seguiremos luchando para mejorar nuestras condiciones en los centros de trabajo, por un salario mínimo garantizado de 1200 € para toda aquella persona que no pueda o no le dejen acceder a un puesto de trabajo, por más medidas de conciliación laboral/familiar, para que cada conflicto sindical sea el último. En definitiva, para conseguir mejores condiciones de vida a la clase trabajadora y garantizar a la vez el acceso a las necesidades más básicas. Para ello nos dotamos de nuestra mejor arma: la solidaridad. En base a ella, hemos de buscar a iguales, organizarnos, plantar cara a lxs explotadorxs y luchar CONTRA VIENTO Y MAREA.

CNT-AIT CATALUNYA